

andre mennesker er der jo fremkommet adskillige sådan mere eller mindre uigennemtænkte forslag. Et af de forslag, der er kommet, er, at herboende imamer på baggrund af de ytringer, som guderne skal vide ikke altid har været for kløgtige, skulle kunne smides ud af landet og/eller få frataget deres statsborgerskab. Der vil jeg godt høre integrationsministeren, om den slags tanker har nogen opbakning fra ministeren.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg deler til fulde den frustration, som jeg tror rigtig mange danskere har, over det, vi har oplevet, at en række imamer har ytret sig og også rejst rundt i Mellemøsten og måske været årsag til stor skade for Danmark. Men jeg støtter også, at vi bor i et retssamfund, og det er inden for de rammer, vi agerer. Derfor vil jeg sådan set gerne lige ride op, hvad reglerne er, og det er også dem, som jeg henholder mig til.

Kl. 14.15

Imamer i Danmark kan have forskelligt opholdsgrundlag. Hvis de har fået dansk statsborgerskab eller dansk indfødsret, kan man fratage dem statsborgerskabet, hvis de bliver dømt for overtrædelse af en eller flere af bestemmelserne i straffelovens kapitler 12 og 13, som handler om forbrydelser mod statens sikkerhed. Vi kan ikke fratage dem indfødsret, hvis vi gør dem statsløse i den her sammenhæng, og fratagelsen vil kun kunne ske ved dom.

Særlig med hensyn til udvisning af imamer, der ikke er danske statsborgere, vil jeg sige, at det forhold, at man virker som imam i Danmark, ikke nødvendigvis siger noget om den pågældendes opholdsgrundlag. En imam kan således meget vel have opholdstilladelse som f.eks. familiesammenført eller flygtning, og i så fald vil det være udlændingelovens almindelige udvisningsregler, der vil finde anvendelse.

Afgørende for, om en udlænding efter disse regler kan udvises, vil i første omgang være, om der er begået et kriminelt forhold og grovheden heraf, samt hvilken tilknytning udlændingen har til Danmark, og normalt vil udvisningen forudsætte, at der er idømt en frihedsstraf.

Noget andet er, hvis en imam har opholdstilladelse som religiøs forkynder efter den særlige ordning i udlændingelovens § 9 f. For udlændinge med opholdstilladelse som religiøse forkyndere findes der således en særlig regel om inddragelse af opholdstilladelse, der supplerer de gældende udvisningsregler.

Disse imamer kan blive udvist, også blot hvis de bliver idømt en bødestraf for overtrædelse af følgende bestemmelser i straffeloven: Kapitlerne 12 og 13 om forbrydelser mod statens sikkerhed, § 136 om offentlig tilskyndelse til forbrydelser, § 140 om forhånelser af et lovligt bestående religionsamfund, § 266 om fremsættelse af trusler, § 266 a om fremsættelse af udtalelser, der tilstræber at fremkalde voldshandlinger eller hærværk, samt § 266 b om forhånende udtalelser.

Her i fredags havde vi første behandling af et forslag, hvor vi opstrammer udvisningsregler og også opstrammer udvisningsregler for religiøse forkyndere, så de ikke kan få opholdsgrundlag på andet grundlag, hvis de har fået frataget denne opholdstilladelse.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu tror jeg altså – apropos det, ministeren sagde – at der såmænd godt kan være mange danskere, der er frustrerede over diverse indlæg i den her debat, og det er uanset om det er en Abu Laban, eller om det er Jyllands-Postens tegninger, eller hvad det kan være. Men jeg vil bare godt sikre mig, at den her frustration, som jeg godt kan forstå, ikke giver sig udtryk i, at man fra lovgivningsmæssig side kunne tænkes at begrænse ytringsfriheden, heller ikke når det gælder religiøse forkyndere som imamerne, og at man f.eks. ikke flejner fuldstændig ud, som fru Pia Kjærsgaard gør i sit ugebrev, hvor hun skriver, at Islamisk Trossamfund bedriver landsskadelig femtekolonnevirksomhed mod Danmark, og at imamer, der skader Danmark, bør smides ud, gerne med Abu Laban som den første.

Er det i overensstemmelse med en politik, som ministeren står inde for?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Hvis der skal fratages nogen et opholdsgrundlag, hvis der er nogen, der skal udvises, så er det noget, der hører under domstolene, og det er deres afgørelse. I sidste uge fik vi at vide, at der var indgivet en række anmeldelser til politiet, som nu bl.a. skal undersøge, hvad der er blevet sagt – kan jeg forstå – og hvilken rolle en gruppe imamer har spillet. Jeg har fuld tillid til, at politiet nu laver de undersøgelser, som de skal foretage, og så må domstolene gøre det op. Det er dér, jeg synes det hører til.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jo, men det er samtidig et faktum, at domstolene dømmes på baggrund af en lovgivning, og der